

★★★

ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅರ್ಧದಾರಿ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಮಗ ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೊತ್ತಾಯಿತೆಂದು ಇಳಿದು ಆಟೋ ಹತ್ತಿ ಹೋದ. ಪಾಪ ನನ್ನವರು ಅದೆಷ್ಟು ಆತಂಕದಲ್ಲಿರುವರೋ. ಗೇಟಿನಬಳಿ ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಕೈಗಡಿಯಾರ ನೋಡುತ್ತಾ ಕಾಯುತ್ತಿರುವರೋ. ನಾ ಒಳ ಹೋದೊಡನೆ ತಲೆ ಸವರಿ ಆರಾಮ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿರಿಸಿ ಫ್ಯಾನ್ ಗುಂಡಿಯೊತ್ತಿ ತಣ್ಣನೆ ಪಾನಕ ಕುಡಿಸಿ... “ಇಳೀರೀ ಮೇಡಂ.” ಟ್ಯಾಕ್ಸೀ ಚಾಲಕ ಹಗಲುಗನಸಿನಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿದ. ಮನೆ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿತ್ತು. ಬೆಲ್ ಒತ್ತಿದೊಡನೆ ಅದಕ್ಕೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ನನ್ನವರು ಹೊರ ಹೊರಡಲು ತಯಾರಾಗಿ ಚಪ್ಪಲಿ ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡೇ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದರು. “ಸದ್ಯ ಬಂದ್ಬಲ್ಲಾ. ಆಚಾರಿ ಆಗ್ಲೇ ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿ ಫೋನ್ ಮಾಡ್. ಎಮ್‌ಟಿಆರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಾ ಹೊರಟೆ” ಎಂದು ಹೊರಟರು.

ನನಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಯೇ ಜೀರ್ಣವಾಗಿಬಿಡುವಷ್ಟು ಹಸಿವು. ಕೈಕಾಲು ತೊಳೆದು ತಟ್ಟೆಗೆ ಅನ್ನ ಬಡಿಸಿ ಸಾರು ಸುರಿದುಕೊಂಡೆ. ಹೊರಗೆ ಪುಟ್ಟ ಶಾಲೆಯ ವ್ಯಾನಿನ ಹಾರನ್ ಕೇಳಿಸಿತು. ಒಳಬಂದ ಪುಟ್ಟ ಓಡಿಬಂದು ತಬ್ಬಿದಳು.

“ಅಜ್ಜಿ, ನಿಂಗಿವತ್ತು ಆಪ್ತೇಶನ್ ಆಯ್ತಾ?”

“ಹೌದು ಪುಟ್ಟಿ, ನೀನಾದ್ರೂ ಕೇಳಿದ್ದಲ್ಲಾ.”

“ನೋವಾಯ್ತಾ?”

“ಎಲ್ಲೋ ಸ್ವಲ್ಪ.”

“ಇನ್ನಕ್ಕನ್ ಕೊಟ್ಟಾ?”

“ಒಂದೇ ಒಂದು.” ಸಮೀಪ ಬಂದು ನನ್ನ ಕಣ್ಣೊರಿಸಿದಳು. “ಅಚ್ಚೇಡ ಅಜ್ಜಿ. ನಾನು ದೊಡ್ಡೋಳಾದ್ಯಲೆ ಅವೆಲ್ಲಿಗೂ ಇನ್ನಕ್ಕನ್ ಆಪರೇಶನ್ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ತೀನಿ ನೋಡ್ತೀರು” ತನ್ನ ಎಳೆ ಹಲ್ಲನ್ನು ಕಡಿದಳು.

“ಅನ್ನ ಕಲೆಸಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಊಟ ಮಾಡ್ತೀಯಾ?”

“ಪಾಪ ನಿಂಗಿವತ್ತು ಆಪರೇಶನ್ ಆಯ್ತಲ್ಲಾ. ಅದಕ್ಕೆ ನೀನೇ ತಿನ್ನು” ಎಂದಳು. ನನಗೇನೋ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವಳಂತೆ! ಇದು ಅವಳು ಪ್ರೀತಿಯೋರುವ ಪರಿ! ಅವಳಿಗೆ ಊಟ ತಿನ್ನಿಸಿ ನಾನೂ ಒಂದೆರಡು ತುತ್ತು ತಿಂದು ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಅಡ್ಡಾದೆ. “ಅಜ್ಜಿ. ಇನ್ನೇಲೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆನೇ ಮಲಗ್ತೀನಿ. ಎಲ್ಲಿ ಸರ್ಕೋ” ಎಂದು ನನ್ನ ಹೊದಿಕೆಯೊಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಳು.

“ಒಂದು ಕಥೆ ಹೇಳಿಜ್ಜಿ.” “ಯಾವ ಕಥೆ?” ಆಕಳಿಸುತ್ತಾ ಕೇಳಿದೆ. “ನಿನ್ನ ಆಪರೇಶನ್ ಕಥೆ.”

“ಒಂದು ಊರ್ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಜ್ಜಿ ಇದ್ದಂತೆ. ಅವಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಪೊರೆ ಬಂತಂತೆ...” ಪುಟ್ಟ ಆಗಲೇ ನಿದ್ರೆಗೆ ಜಾರಿದ್ದಳು.

ಕುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್

ಹುಟ್ಟುರು ತುಮಕೂರು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪದವೀಧರೆ. ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖನಗಳು ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿವೆ. ಮೂರು ಕಥಾ ಸಂಗ್ರಹ, ಮೂರು ಹಾಸ್ಯ ಸಂಕಲನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಕಾಶವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ನಾಟಕಗಳು, ಗೀತ ರೂಪಕಗಳು ಪ್ರಸಾರಗೊಂಡಿವೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ.